

LXXIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 2. April 1937).

Udvalget har holdt en Række Møder, hvor Lovforslaget er gennemgaaet og drøftet.

Efter Indbydelse af Justitsministeren har Udvalget besøgt Københavns Politigaard og Helsingør Politistation og Arresthus.

Udvalget har modtaget Deputationer fra Dansk Kriminalpolitiforening, Dansk Politiforbund, Foreningen af Politimestre i Danmark, Dansk Politiassistentforening, Foreningen af Embedsmænd under Københavns Politi og Dansk Kommunalarbejderforbund. En Del af de af de nævnte Organisationer rettede Henvendelser findes optrykt som Bilag til nærværende Betænkning.

Justitsministeren stiller med Tilslutning af Udvalgets Flertal (Socialdemokrater og Radikale Venstre) en Række Ændringsforslag, jfr. omstaaende.

Som Motivering for Ændringsforslagene skal anføres:

Angaaende Ændringsforslaget til Retsplejelovens § 112 (1ste Afsnit):

Der er ikke i Lovforslaget optaget nogen Bestemmelse, som stiller Krav om, at Personer, der ansættes som Politimestre, skal have gennemgaaet en vis praktisk Uddannelse.

En saadan Bestemmelse fandtes derimod i de i Rigsdagssamlingen 1926—27 og 1927—28 fremsatte Forslag til Lov om Politiets Ordning m. v., der i 1ste Afsnit § 110, Stk. 5, indeholdt følgende Bestemmelse: „Som Regel kan ingen ansættes som Politimester uden i 3 Aar at have haft Ansættelse som autoriseret Politifuldmægtig eller anden overordnet Stilling i et større Politikorps.“

Denne Bestemmelse svarede til en Indstilling afgivet af et Mindretal i den af Justitsministeriet i 1925 nedsatte Kommission, der afgav Betænkning i November 1926, medens denne Kommissions Flertal havde foreslaaet en Bestemmelse om, at Politimestrene skulde have bestaaet de Prøver paa Politiskolen og gjort den praktiske Polititjeneste, som Justitsministeren til enhver Tid fastsatte.

Under Forhandlingen om Lovforslaget i Folketinget var denne Bestemmelse i Lovforslaget Genstand for Kritik fra flere Sider, og under Udvalgsbehandlingen endes man om at stryge Bestemmelsen af Lovforslaget med den Begrundelse, at der var henlagt saa mange Sager til Politikontorerne, som ikke i egentligste Forstand kunde kaldes praktiske Politisager, at det vilde være urimeligt og uforsvarligt at lade